

Előfizetési ár: Egy
hóna 3 pengő 20 fillér,
negyedévre 9 pengő 60
fillér. Egyes szám ára
helyben, vidéken és
pályaudvaron 10 fillér.
— Hirdetések milli-
méteres díjazás
+++ szerint +++

Uj Nemzedék

Szerkesztőség és kiadó-
vatal: V. H. u. 18.
Tel.: Aut. 127-47, Aut. 130-06.
+ Gy. 11-6-7-33. +
Fióktelephely: 18. sz.,
Tel.: Aut. 608-65, 11., Mária-
+ té. Telefon: 525-12. +

XI. évfolyam 252. (2987.) szám

Szerda

Budapest, 1929 november 6.

Kényszerleszállást végzett és összezúzódtott a műegyetemi sportrepülők egyik gépe

Villamosösszeütközés a Maglódi-uton, tizenkét sebesülttel

A Talbot-centrálé és a főváros

Irta Schimanek Emil, műegyetemi tanár

Az utóbbi időben rövid időközökben más-más címen cikkeket közölnek egyes lapok, amelyeknek veleje az, hogy egyes városi vezetők, főleg Borvendég Ferenc tanácsnok ur, milyen ádáz küzdelmet folytatnak a főváros érdekében a Talbot-centrálé, helyesebben az amögött álló kormány ama törekvése ellen, hogy a bányai centrálét, amely szerintük egy alapjában véve rossz és elhibázott dolog, a főváros nyakába varrja, vagy ha ez nem sikerülne, legalább jó drága áram vásárlására kényszerítse a várost.

A magyar közönség objektív tájékoztatása végett legyen szabad összefoglalóan rámutatni arra, mennyiben állanak helyt mindazok az argumentumok, amelyeket a centrálé ellen felsorakoztatnak.

Az egyik cikk azzal indul, hogy „kezdetben a főváros még az áramvásárlásról sem akart tudni.” Ezzel szemben tény az, hogy a főváros az áram vásárlására vonatkozó hajlandóságát és ennek feltételeit már 1927. II. 15-én a kormányhoz felterjesztett nyilatkozatában, valamint később, 1927. december 16-án a tanácsnak a világitási bizottsághoz intézett előterjesztésében nyilvánította.

Az üzem bérletbe (saját kezelésbe) való átvételére vonatkozólag ez utóbbi előterjesztés valóban elutasító javaslatot tartalmaz, amelyet azonban a Dunántúli Villamossági R. T. (Talbot) szakértői és mindazok, akik az ország energiagazdálkodásának jövőjét szívükön viselik, a legnagyobb örömmel vettek tudomásul.

Mit akar az energia-törvény?

Az energia-törvény nálunk is, mint mindenütt a világon, az országos érdekek szemmel tartása és kielégítése végett az államnak irányító és döntő befolyást kell hogy biztosítson az energiatermelés és elosztás rendszerének kiépítésére vonatkozó feladatkörben. Az állam, amikor ily értelmű törvényjavaslattal megy a törvényhozás elé, amelynek a bányai centrálé építésével mindjárt tartalmat is ad, egy nagy lépéssel viszi előre az energia gazdaság ügyét.

Következetlenség volna a kormánytól, ha ugyanakkor visszafelé tenne egy lépést azzal, hogy a centrálét a fővárosnak adja át saját kezelésbe.

Hangsúlyozom azonban, hogy nemcsak ezen általános érdekek miatt üdvözöltük a fővárosnak akkor a bérbevételével szemben elfoglalt álláspontját, hanem azért is, mert jóval megnyugtatóbbnak találjuk az üzemvitel és a helyes gazdálkodás szempontjából, ha ennek a telepnek az irányítása és közvetlen vezetése más kezébe kerül.

Bizonyos nyugtalansággal látjuk ezért, hogy a főváros ujabban mégis jogot kíván biztosítani magának a telepnek, ha nem is mindjárt, de egy-néhány év múlva való bérbevételére, sőt eme jognak elnyerésétől teszi függővé az áramvásárlást is. Megnyugtató ebben csak az, hogy a telepnek a főváros saját kezelésébe való átvétele csak több év múlva válik esedékessé és addig módjában lesz a Dunántúli Villamossági R. T.-nak a telep szak-

szerű kezelése és a helyes energiagazdálkodás által bebizonyítani, hogy mindenkor képes lesz az áramot a bányai telepen olcsóbban termelni és olcsóbban a fővárosi fogyasztásnak szolgáltatni, mint az agyondicsért kelenföldi telep.

Első lépés a helyes energia gazdálkodás felé

Ami már most azt az egységárat illeti, amelyet a Dunántúli V. R. T. a fővárostól kér, arra nézve is teljesen lehetetlen hírek keringenek a közvéleményben. Ezzel szemben a tényállás a következő. A kormány a bányai telep építését csakis azért határozta el, hogy a nyugati államok példáját követve megteremtse első alapját a helyes energiagazdálkodásnak és megtegye az első lépést egy országos elektromos hálózat kiépítésére. Hogy milyen mélyreható befolyása van az ország energiájának az ipari és mezőgazdasági termelésre, azt az Uj Nemzedék olvasó közönsége előtt nem kell bővebben fejtegetni. Természetes volt tehát, hogy a kormány már akkor, amikor csak körvonalakban bontakozott ki a program és még arra vonatkozólag sem történt döntés, hogy melyik szénbánya közelébe telepítetik a centrálé, közölte a főváros vezetőségével, hogy az áramot önköltségen fogja adni.

Eme várható önköltségi ár körül fejlődött ki azután bizonyos vita. Helytelenül mondják, hogy vita tárgyát képezte a szakértők között, vajjon a kelenföldi centrálé milyen önköltségi áron termeli jelenleg az áramot, mert hiszen minden telep termelési költsége kétszázszáz felül megállapítható az üzemi statisztikákból. A kelenföldi telep önköltségét is bármely szakértő az Elektromos Művek jelentéseiből könnyen összeállíthatja.

Nem is ezekről a jelenlegi termelési költségekről volt szó, hanem inkább arról, hogy a főváros szakértői, de főleg a nem szakértők, folyton a jövőbeli kelenföldi önköltségekről nyilatkoztak és itt azután nagy fantáziával konstruáltak ki lehetetlen számokat. Mindeme viták azonban tárgytalanává váltak abban a pillanatban, amikor a Dunántúli Villamossági R. T. kijelentette, hogy a bányai központból a fővárosnak olyan áron hajlandó áramot szállítani, amekkora a fővárosi Elektromos Művek mindenkori önköltsége. Ezzel teljes mértékben kielégítést nyert a követelés, hogy „a főváros nem vehet drágábban áramot, mint amennyiért maga is termel.”

De a Dunántúli Villamossági R. T. még sokkal tovább ment. Hajlandó az áramot a legökonomikusabb fővárosi műnek, a kelenföldi centrálénak mindenkori teljes termelési önköltségével egyenlő áron szállítani. Ez azt jelenti, hogy mindaddig, amíg a főváros elektromos műveinek teljesítőképességét új telepek létesítésével annyira nem növeli, hogy a régi, elavult és rengeteg szénfelhasználó telepeit leállíthatja és az idegenektől való áramvásárlást megszüntetheti, lényegesen olcsóbban kapja a bányai áramot,

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Tízmillió dolláros kölcsönajánlat a hidépítési programra

— Az Uj Nemzedék tudósítójától —

Az amerikai pénzügyi eseményeinek hatása Magyarországon abban nyilatkozik meg, hogy kölcsönajánlatok jönnek a kormányhoz és a fővárosnak, még pedig nagy összegre és hosszú lejáratra. Ugy látszik, hogy a newyorki tőzsde összeomlása után

a tőke biztosabb befektetés felé igyekezik.

Erre vall az a körülmény, hogy a kölcsönajánlatok az állami kezességgel történő hasznos beruházásokra vonatkoznak.

A legnagyobb érdeklődésre kétségtelenül az az ajánlat tarthat számot, amely hír szerint minap érkezett a kereskedelmi kormányhoz. Értesülésünk szerint

egy amerikai pénzesoport tíz millió dollár amortizációs kölcsönt ajánlott fel hidak építésére.

A kormány és a főváros, mint ismer-

tes, nagy hidépítési programot dolgozott ki, amelynek élén a Hungária-úti és a Boráros-téri hid megépítése szerepel. Az első huszonöt, a második tizenöt millió pengőbe kerülne. Ez a kölcsönajánlat tehát, amelynek hiteles voltáról nem volt még alkalmunk meggyőződni, nem érkezett rossz időben.

Természetesen más kérdés, hogy mi lesz az ilyen és az ehhez hasonló külföldi ajánlatoknak a sorsa. Wekerle Sándor pénzügyminiszter nyanyis mindaddig

a leghatározottabban ellenezte külföldi kölcsönöknek állami kezességgel való felvételét.

A miniszternek az az álláspontja, hogy még hasznos és sürgős beruházásokról való lemondás árán is el kell kerülni az államkincstárnak és az államhitelnek további külföldi tartozásokkal való megterhelését.

A kommunista foglyok abbahagyták az éhségsztrájkot

— Az Uj Nemzedék tudósítójától —

Két héttel ezelőtt a különböző helyeken lezárt kommunista foglyok különös követelemmel léptek fel a börtönigazgatóságoknál. Tiltakoztak az ellen, hogy őket közönséges raboknak tartsák, mert ők „voltaképpen” politikai bűnösök.

Követelték

szinte az egész börtönügyi szabályzat megváltoztatását: engedjék meg nekik a szabad ételmezést, engedjék meg, hogy csomagokat kaphassanak, cenzurázatlan újságokat olvashassanak, egymással érintkezhessenek, beszélgethessenek, szóval, hogy ők egyáltalában ne is legyenek foglyok. Kérésüket természetesen nem teljesítették. Erre Zsitvay Tibor igazságügyminiszterhez intézett memorandumban bejelentették, hogy éhségsztrájkot kezdenek.

Az igazságügyminiszter megvizsgálta kérésüket és teljesíthetetlennek találta, mert a letartóztatott kommunistákra a vádirat

nem politikai, hanem közönséges büncselekménnyel vádolta.

Az elutasító végzésre a kommunisták megkezdtek az éhségsztrájkot, mire mesterségesen táplálták őket tovább. Ez az állapot napokig tartott, most az egyik kommunista csoport ügyének főtárgyalásán megkérdezték a vádlottaktól, folytatják-e még az éhségsztrájkot? A vádlottak

helyett védőik hangoztatták, hogy igenis folytatják. Ezzel szemben jól értesült helyen megtudtuk, hogy a kommunisták szombaton abbahagyták az éhségsztrájkot. Csak egy-két vidéki börtönben kell még egyeseket mesterségesen táplálni.

A kisvárdai sikkasztó adóhivatal főnök átszökött a magyar-osztrák határon

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Margittay Gyula kisvárdai adóhivatali főnök, akinek sikkasztási ügyéről annak idején beszámoltunk, hirtelen eltűnt. Most már hosszúságos nyomozás és kutatás után teljes pontossággal sikerült megállapítani azokat a körülményeket, amelyek között Margittay átszökött az osztrák határon. Miután Margittay Szombathelyen adott föl levelet felesége címére, a nyomozás súlypontja Nyugatmagyarországra tevődött át. A toronyi csendőrségi kutatása szerint Margittay Gyula október negyedikén este Szombathelyről egy Krampek Nándor nevű ember kalauzolásával ment át Doromatig. Dormatról Bencsics István vezette Csátarra, onnan pedig Verhás József kísérte át a határon. Az osztrák csendőrség kinyomozta Margittay további útját és egészen Petersdorftig vezették a nyomok. Innen kezdve egészen eltűnt a kutató szemek elől Margittay, akinek valószínűleg sikerült odább állni.

(A vezércikk folytatása.)

amennyiért azt maga termeli. Hogy ez az időtartam, amelyre ez az önköltségnél olcsóbb áramvásárlás kiterjed, még hosszú évekig fog elnyúlni, az a mai helyzetből és az elmúlt évek statisztikájából kétségtelenül megállapítható.

A mai helyzet megítélésénél nem szabad szem elől téveszteni, hogy a fővárosi Elektromos Művek évtizedek óta semmiféle propagandát új fogyasztók bekapcsolása érdekében nem folytatnak, mert — amint látni fogjuk — a fennálló igényeknek is csak úgy tudnak eleget tenni, hogy nemcsak az elavult és a hidegreállításra már régen érett telepeket állandóan üzemben tartják, hanem még idegenektől is drága pénzen áramot vesznek. Tavaly az elavult Váci-úti és Berzencsai-úti telepeken kereken 67 millió kilowattórát voltak kénytelenek termelni, ami közel egyharmad része az egész áramtermelésnek. De ezenkívül még kereken 10 millió kilowattórát aránylag magas áron vettek át idegen budapesti ipartelepektől. Méltán érheti

tehát a főváros vezetőségét szemrehányás, amiért áramfejlesztő telepeinek modernizálását és kellő mértékű kiépítését folyton halogató politikája következtében azok sorába került, akik megcsönkített szegény hazánk pártatlanul szűk szénkincsét nem azzal a gazdaságossággal értékesítik, mint ahogyan azt ilyen közérdekű telepektől joggal megkívánhatjuk.

A kelenföldi telep kibővítése nagyon lassan halad. Az új gépegységek közül az első, amelyet kbl. 4 év előtt rendeltek meg, már üzemben van ugyan, de csak redukált teljesítőképességgel. A második gép már felszereltetett, de a szükséges gőz termelésére alkalmas kazánteleg rendelése még ma sem végleges. Enélkül pedig a két génet egyidőben üzemben tartani nem lehet. A második gép üzembehelyezése után az első gépet azonnal javításba kell venni, hogy a rendeltetésének megfelelő állapotba hozassék. A harmadik gépegység rendelése sem lévén végleges, ennek a gépnek és a hozzá tartozó kazántelegnek üzembeveteléről 3-4 éven belül szó sem lehet.

30 milliós befektetéstől szabadul meg a főváros

Az áramfogyasztás eddigi fejlődése viszont azt mutatja, hogy a főváros annak dacára, hogy az áramfogyasztás fokozására semmiféle propagandát nem csinált, nem volt és ma sincs abban a helyzetben, hogy eleget tegyen annak a követelménynek, hogy a rosszul dolgozó telepeit leállítsa, sőt kénytelen volt azokat évről-évre nagyobb mértékben igénybe venni.

Tekintettel a főváros pénzügyi helyzetére, illetőleg arra, hogy telepeinek a kellő időben és mértékben való bővítésére a szükséges tőkét előteremteni nem tudja, örülnie kellene már az áramszolgáltatás biztonsága okából is, hogy az állam egy nagy teljesítőképességű és a legmodernebb felszerelésű teleppel hajlandó őt támogatni. E támogatás t. i. azt jelenti, hogy a főváros megszabadul a bányai telepek teljesítőképességének megfelelő teljesítőképességű centrálé építésének kereken 30 millió pengős befektetésétől akkor, ha a bányai centrálétól áramot a saját termelési költségén alul átvész.

Érthetetlen ezek után, hogy az áramvásárlásra vonatkozó megállapodás miért nem jött eddig létre, érthetetlen, hogy a főváros nem követ el mindent annak érdekében, hogy az áramszolgáltatás minél előbb megkezdődhessék, sőt ellenkezőleg, a távvezetékek és a budapesti állomás létesítésével kapcsolatban szükséges terület-használati engedély kiadásánál a legnagyobb nehézségeket gördítette az építés végleges befejezése elé.

A főváros polgárságát utóvégre az egész dologban csak az érdekli, hogy minél gyorsabban kapjon olcsóbb áramot nagy mennyiségben és az áramszolgáltatás folytonosságának teljes biztonságában. Hogy erre a célra egy a fentebb jelzett értelemben kötött megállapodás kiválóan alkalmas, azt az elmondott tények alapján minden laikus megítélheti és ha ilyen megállapodás hiányában a főváros polgárságának az olcsó áram szolgáltatásá-

val kapcsolatos jogos igényei nem elégítetnek ki már a jövő év elejétől kezdve, azért a felelősség nem a Dunántúli Villamossági R. T.-ot fogja terhelni.

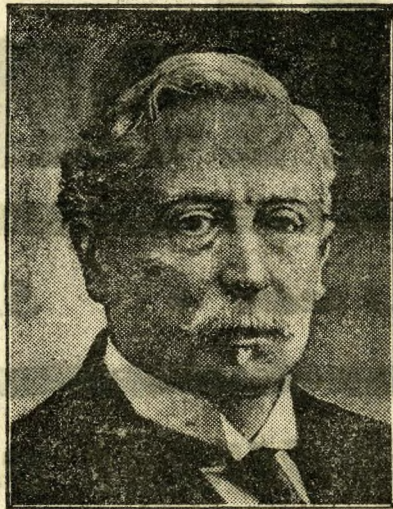
A fentiek után nem kell bővebben foglalkoznom azzal az állítással, mely szerint a székesfővárosi Elektromos Művek állítólag kijelentették volna, hogy most már garantálják a Beszkártnak az áramszolgáltatást. De rá kell mutatnom két más téves állításra. Az egyik az, hogy a főváros az áramvásárlás fejében kizárólagos jogot kapna a főváros 30 kilométeres körzetében az áramszolgáltatásra. Ilyen jogot a kormány sem adhat, még kevésbé a Dunántúli Vill. R. T. Az utóbbi mindössze arra kötelezhetette magát, hogy ezen a területen belül közvetlen áramot nem ad el.

A másik pedig az, hogy a pestkörnyéki városokat ellátó kisebb áramfejlesztő telepek vezetői is elhárították volna maguktól az áramvásárlásra vonatkozó megállapodás létesítését, mert olcsóbban tudják termelni az áramot, mint amennyiért a bányai centrálétól kaphatják. Ennek éppen az ellenkezője igaz.

Sajnálatos, hogy az ujságokban újból és újból napvilágot látnak olyan közlemények, amelyek egyoldalú beállítással mesterségesen érdekellentéteket konstruálnak egyes hatóságok és intézmények között, melyeknek egy közös cél érdekében kooperálni kellene.

Sajnálatos, hogy egyesek a Dunántúli Villamossági R. T. ajánlatát a fővárosra károsnak tüntetik fel, holott minden elfogulatlan bíráló előtt kétségtelen, hogy annak elfogadásával a főváros hitelének minden megterhelése nélkül szinte azonnal jut olcsón olyan árammennyiségekhez, amelyeknek birtokában a külföldön mindenütt látható propagandával nagy mértékben növelhetné a fogyasztást és ennek folyamánaképpen kielégíthetné a polgárságnak az áramár csökkentésére irányuló régóta hangoztatott jogos követelését.

Illetékes helyen kapott információink szerint a gyárak ezideig csak kísérleteztek a motalko készítésével. Ma délelőtt kezd meg a Budapesti Ásványolajgyár a motalko keverését. A Hazai Kőolajfinomító, a Vacuum, a Shell, a Nyirbogdányi és a többi ásványolajfinomító pedig csak a jövő héten kezd meg a keverést, mert hiszen a forgalombahozatal tulajdonképpen

Az orvosi Nobel-díj idei nyertesei.

Balra Christian Eiykman utrechti professzor, jobbra Sir Frederick Gowland Hopkins, a cambridgei egyetem tanára. Mind a két tudós a modern vitaminkutatás terén végzett uttörő munkát.

Motalko helyett könnyübenzint akarnak használni az autótulajdonosok

Csak ma kezdték meg a benzinszeszkeverék gyártását

— Az Uj Nemzedék tudósítójától —

November elején lépett életbe a motalko-rendelet, a benzinszeszkeverék azonban eddig még nem került forgalomba. Az autótulajdonosok és a bérfuvarozó vállalatok a motalko forgalombahozatalának ezt a késését egyáltalában nem veszik tragikusnak, sőt iparkodnak felhasználni az időt arra, hogy olyan megoldást keressenek, amelynek segítségével elkerülhetik a motalko kötelező használatát. A pénzügyminiszter motalko-rendelete kizáróan

a 0.735—0.775 fajsúlyu benzintre rendelte el a keverési kötelezettséget.

A nehézbenzin kivül azonban az ásványolajgyárak még kétféle benzint készítenek, mégpedig a könnyübenzint és a középbenzint. Mind a két benzinfajta sokkal finomabb és sokkal jobb, mint a motalko keverésére szolgáló nehézbenzin. Mind a két fajta benzint fokozza a motorok gyorsaságát, ezenkívül huszonöt-harminc százalékkal gazdaságosabb is a használata. Az autótulajdonosok a szeszszel kevert nehézbenzin helyett inkább a drágább könnyübenzint akarják használni és inkább fizetnek kilónként öt-hat fillérrel többet a tisztább és a finomabb benzintért, mert végeredményben ennek használata mégis gazdaságosabb. Az eddigi kísérletek ugyanis egyáltalában nem igazolták a benzinszeszkeverék tökéletes használhatóságát, de a szeszkeverékből tizenöt százalékkal több kell, mint a benzintől, tehát a finomabb benzint használata már

ebből a szempontból is gazdaságosabbnak mutatkozik.

A pénzügyminiszter rendelete szigorúan kimondja, hogy viztelenített szeszszel csak nehézbenzint kell keverni. A fogyasztók most azt kívánják, hogy a gyárak nagyobb mennyiségben boosássanak rendelkezésre drágább és a keverési rendelet alá nem kerülő könnyü- és középbenzint, mert ezt továbbra is lehet használni.

Illetékes helyen kapott információink szerint a gyárak ezideig csak kísérleteztek a motalko készítésével. Ma délelőtt kezd meg a Budapesti Ásványolajgyár a motalko keverését. A Hazai Kőolajfinomító, a Vacuum, a Shell, a Nyirbogdányi és a többi ásványolajfinomító pedig csak a jövő héten kezd meg a keverést, mert hiszen a forgalombahozatal tulajdonképpen

csak november tizenötödike után kötelező.

Hosszabb időre van azonban szükség, hogy a motalko általánosan a forgalomba kerüljön. Az autótulajdonosok valamilyen jó előre ellátják magukat autóbenezinnel, ugyszintén könnyübenzinnel. A cégek tankjai és a benzinkutak tele vannak benzinnel, a magánosok pedig hordószámra vásárolták össze a szeszmentes nehézbenzint.

Ennek az előrelátó gondoskodásnak a magyarázata kézenfekvő. Az autótulajdonosok ugyanis felkészülten akarják bevárni a motalko kötelező felhasználásának eredményeit. Ha a kötelező használattal kapcsolatos aggodalmak valóra válnak, úgy az autótulajdonosok inkább rátérnek a drágább könnyü- és középbenzint használatára.

Értésülésünk szerint az ásványolajgyárak a garázsokban és az utcákon

külön könnyübenzint árusító kutakat állítanak fel,

hogy a motalkot használni nem akaro autósok igényét kielégítsék. Az érdekelte autótulajdonosok és bérfuvarozó vállalatok most feszült figyelemmel várják a motalko forgalombahozatalát.

Az érdekeltek elhatározták, hogy a motalko használatával kapcsolatosan minden panaszt, üzemzavart azonnal az illetékesek tudomására hozzák. Hírek szerint a fuvarozó üzemeknek már kínálta is motalkot, még pedig 45-51 filléres áron. Ezzel szemben a rendes benzint ára három-négy fillérrel olcsóbb. Az autótulajdonosok különösnek és érthetetlennek találják ezt az árat, mert hiszen a pénzügyminiszter rendeletében utalt arra, hogy a motalko a rendes benzinnél nem lehet drágább.

Snowden visszaadta a kölcsönt MacDonalddal a hágai táviratért

Az amerikai ut kulisszatitkai.

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Páris, november 5.

Az Echo de Parisban Pertinax azt írja, hogy MacDonalddal Washingtonban először hozzájárult ahhoz, hogy a semleges hajókat és árukat háború idejére lefoglalhatatlanoknak nyilvánítsák. Beleegyezett továbbá abba is, hogy a kanadai haditengerészeti támaszpontokat eltöröljék. A kísérletben levő külügyminisztériumi főhivatalnokok figyelmeztették, hogy nem kötelezheti le magát a kormány és dominiumok előzetes megkérdezése nélkül. Snowden, aki a miniszterelnököt távollétében helyettesítette, telefonon közölte MacDonalddal, hogy

sem a londoni közvélemény, sem a dominiumok nem nyugodnának bele ebbe a lépésbe.

Lemondással fenyegetőzött arra az esetre, ha MacDonalddal ragaszkodik áldspontjához.

Snowden ezzel — teszi hozzá Pertinax — visszaadta a kölcsönt azért a táviratért, amelyet a hágai tárgyalások alkalmával kapott és amelyben MacDonalddal arra intette, hogy engedjen merevségéből, mert különben felborítja a brit politikát.

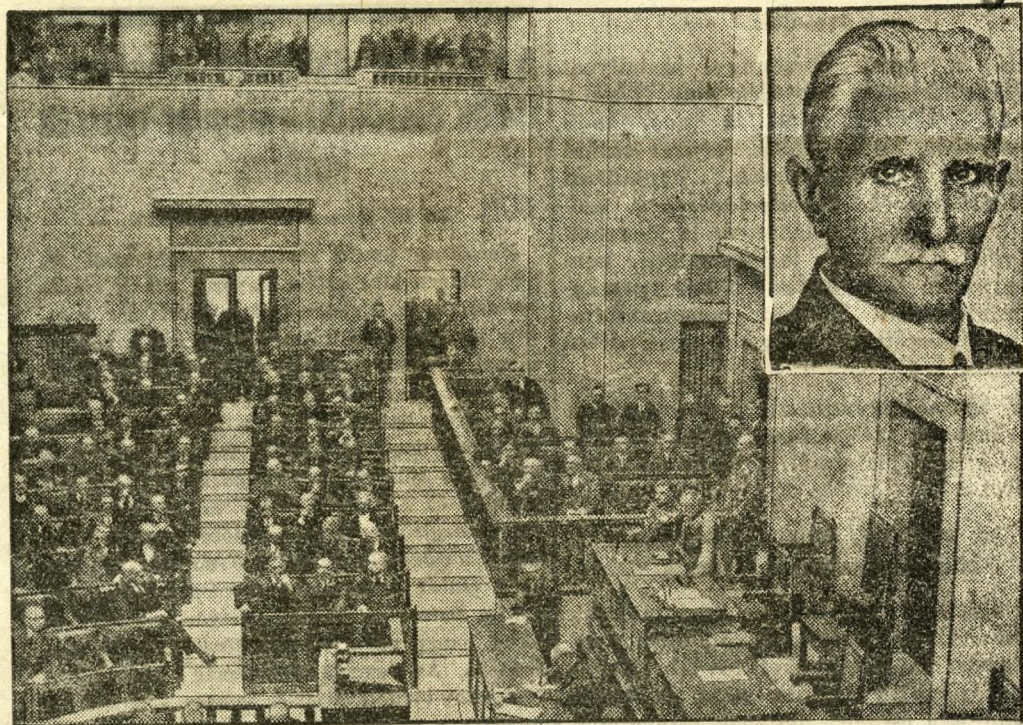
MacDonalddal végeredményben fenntartotta elhatározásának szabadságát és távozsakor csak annyit ígért Hoovernek, hogy tárgyalni fog a kérdésekről.

A nemei sajtó pártkülönbség nélkül elítéli a magyar követség előtt történt tüntetést

Az Uj Nemzedék tudósítójától

Berlin, november 5.

Az egész német sajtó pártkülönbség nélkül a legnagyobb felháborodással ír a berlini magyar követség épülete előtt lejátszódott kommunista tüntetésről, amelynek során a kommunista suhancok, mint ismeretes, a követség néhány ablakát is bevették. A lapok szerint a tüntető suhancok politikai érdektelenségű kézenfekvő. Vagy talán azt gondolják ezek a tacsók, kérdi több lap, hogy a kódobásokkal keresztül tudják vinni a magyarországi fogházakba zárt kommunista foglyok szabadonbocsátását?

A lengyel képviselőház ülésterme, amely a legutóbbi napokban nagy botrányok színtere volt.

Fent jobbra: Daszinszky eszjím-marsai, a képviselőház elnöke.